

Arrest

nr. 249 733 van 23 februari 2021
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat H. VAN WALLE
Berckmansstraat 89
1060 BRUSSEL

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE VOORZITTER VAN DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Beninse nationaliteit te zijn, op 19 februari 2021 heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing tot terugdrijving van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 13 februari 2021 (bijlage 11).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 19 februari 2021, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 februari 2021.

Gehoord het verslag van voorzitter G. DE BOECK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN WALLE, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. BRACKE, die loco advocaten T. BRICOUT en C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker diende op 29 december 2016, nadat zijn verzoek om internationale bescherming was afgewezen, een aanvraag tot afgifte van de verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie

in. Hij deed dit in functie van zijn relatie met G.S.S., een Belgische vrouw met wie hij een verklaring van wettelijke samenwoning had afgelegd.

1.2. Op 22 juni 2017 nam de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging de beslissing om verzoekers aanvraag tot afgifte van de verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie in te willigen.

1.3. Bij een adrescontrole op 27 augustus 2018 werd vastgesteld dat verzoeker niet meer bij G.S.S., te Sint-Lambrechts-Woluwe verbleef. Deze vrouw verklaarde dat verzoeker reeds sedert november 2017 niet meer met haar samenwoonde en in Anderlecht zou verblijven.

1.4. Verzoeker werd op 14 juni 2018 ambtshalve afgevoerd van het vreemdelingenregister.

1.5. Via een op 6 mei 2019 gedateerd schrijven deelde een maatschappelijk assistente, op wie verzoeker een beroep deed, aan de administratieve diensten van de stad Brussel het verblijfsadres van verzoeker te Brussel mee en verzocht zij om verzoeker opnieuw in het vreemdelingenregister in te schrijven. Zij voegde hierbij tal van overtuigingsstukken om aan te tonen dat verzoeker in de periode tussen december 2017 en mei 2019 in het Rijk verbleef. Een kopie van dit verzoek werd op 18 juni 2019 aan verweerder overgemaakt.

1.6. De advocaat van verzoeker maakt op 6 juli 2020 ook een kopie van het schrijven van 6 mei 2019 en de daarbij gevoegde overtuigingsstukken over aan verweerder.

1.7. Op 11 augustus 2020 nam de advocaat van verzoeker nogmaals contact op met verweerder met de mededeling dat verzoeker ondertussen te Jette verbleef en reeds een aanvraag tot herinschrijving deed via deze gemeente, doch dat hij nog geen antwoord mocht ontvangen.

1.8. Verweerder stelde op 20 oktober 2020 dat verzoeker zich persoonlijk moest aanbieden bij de administratieve diensten van de gemeente waar hij verbleef en merkte op dat hij geen aanvraag tot herinschrijving van deze gemeente ontving.

1.9. Verzoeker reisde op 6 december 2020 naar Benin.

1.10. Op 13 februari 2021 kwam verzoeker met vlucht SN229 aan op de luchthaven te Zaventem en nam de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie een beslissing tot terugnijving. Deze beslissing, die verzoeker dezelfde dag ter kennis werd gebracht, is gemotiveerd als volgt:

“Op 13 februari om 7:54 uur, aan de grensdoorlaatpost Zaventem, werd door ondergetekende,

de heer :

naam [P.] voornaam [H.F.]

[...] geslacht Mannelijk

die de volgende nationaliteit heeft Benin wonende te [...]

houder van het document passpoort nummer [...] afgegeven te D.E.I Cotonou op : 19.01.2018

[...]

afkomstig uit Cotonou met SN229, op de hoogte gebracht van het feit dat de toegang tot het grondgebied aan hem (haar) wordt geweigerd, krachtens artikel 3, eerste lid van de wet van 15.12.1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, om de volgende reden(en) :

[...]

(C) Is niet in het bezit van een geldig visum of een geldige machtiging tot verblijf (art. 3, eerste lid, 1°/2°

Reden van de beslissing: Hij was n[ie]t op de hoogte dat zijn F-K[a]art geannuleerd is. Betrokkene is ook niet meer in regel met zijn domicilie, hij staat sinds 14/06/2018 afvoering van ambtsweg. [...].”

Dit is de bestreden beslissing.

2. Over de rechtspleging

Ter terechtzitting stelt verzoeker nog twee bijkomende stukken te willen neerleggen. Aangezien het documenten betreft ter staving van wat verzoeker reeds in het verzoekschrift meedeelde en verweerder uitdrukkelijk stelt zich niet te verzetten tegen de neerlegging van deze stukken is hiertegen geen bezwaar.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. De Raad wijst erop dat artikel 39/82, § 4, tweede lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) bepaalt dat slechts een schorsing van de tenuitvoerlegging van een verwijderings- of teruggedrijvingsmaatregel bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden gevorderd indien de tenuitvoerlegging van deze maatregel imminent is en er nog geen gewone vordering tot schorsing tegen deze maatregel werd ingeleid.

Artikel 43, § 1, eerste lid van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen voorziet daarnaast dat, indien de uiterst dringende noodzakelijkheid wordt aangevoerd, de vordering een uiteenzetting van de feiten die deze uiterst dringende noodzakelijkheid rechtvaardigen dient te bevatten.

Verzoeker zet uiteen dat hij van zijn vrijheid is beroofd in het gesloten centrum te Steenokkerzeel en dat verweerder hem op korte termijn wil teruggedrijven naar Benin, waardoor de schorsing van de tenuitvoerlegging via de gewone procedure te laat zou komen en derhalve niet effectief kan zijn.

Het hoogdringend karakter van de vordering, dat door verweerder niet wordt betwist, is in casu voldoende uiteengezet en kan worden aanvaard.

3.2.1. Verder moet worden opgemerkt dat, overeenkomstig artikel 39/82, § 2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van een bestuurshandeling kan worden besloten indien er ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en op voorwaarde dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

3.2.2.1. Verzoeker voert in een eerste middel de schending aan van de motiveringsverplichting iuncto de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, waaronder het zorgvuldigheidsbeginsel.

Hij verschaft de volgende toelichting:

“De bestreden beslissing is als volgt gemotiveerd: “Hij was niet op de hoogte dat zijn F-kaart geannuleerd is. Betrokkene is ook niet meer in regel met zijn domicilie, hij staat sinds 14 juni 2018 afvoering van ambtsweg.”

Los van de vraag of de F-kaart van verzoeker al dan niet “geannuleerd” was (tweede middel), gaat de tegenpartij volledig voorbij aan het feit dat verzoeker sinds 29 mei 2019 zijn herinschrijving heeft gevraagd, en in ieder geval sinds 6 juli 2020, en deze aanvraag nooit behandeld werd door de DVZ.

Verzoeker verwijst naar het uitvoerig feitenrelaas, dat aantoont dat hij zich meerdere malen begeven heeft naar de gemeente 1000 Brussel om zijn herinschrijving te vragen, vanaf 29 mei 2019, en bevat een schriftelijke bevestiging van de gemeente Jette dat een aanvraag herinschrijving werd overgemaakt aan de DVZ op 6 juli 2020 met een rappel op 23 oktober 2020. (stuk 18)

Verzoeker was ambtshalve geschrapt sinds 14 juni 2018. De ambtshalve schrapping is een beslissing van de gemeente dat de persoon niet meer op het opgegeven adres verblijft en dat er geen andere hoofdverblijfplaats in België kon worden vastgesteld. Het is geen beslissing met betrekking tot het

verblijfsrecht, zodat wanneer een vreemdeling in wettig verblijf ambtshalve geschrapt wordt, dat in principe geen rechtstreeks gevolg heeft voor zijn verblijfsrecht. Het is een puur administratieve maatregel.

De afvoering van ambtswege wordt automatisch gelast door het college van burgemeester en schepenen of het gemeentecollege, wanneer er vastgesteld wordt, op basis van het verslag van het onderzoek van de ambtenaar van de burgerlijke stand, dat de opgespoorde persoon sinds minstens zes maanden onvindbaar is, conform artikel 8 van het KB van 16 juli 1992 betreffende de bevolkingsregisters en het vreemdelingenregister: "Als het onmogelijk blijkt de nieuwe hoofdverblijfplaats op te sporen gelast het college van burgemeester en schepenen de afvoering van ambtswege uit de registers op basis van een verslag van het onderzoek van de ambtenaar van de burgerlijke stand, waarin hij vaststelt dat het onmogelijk is de nieuwe hoofdverblijfplaats te bepalen. De afvoering van ambtswege wordt automatisch gelast door het college van burgemeester en schepenen of het gemeentecollege, wanneer er vastgesteld wordt, op basis van het verslag van het onderzoek van de ambtenaar van de burgerlijke stand, dat de opgespoorde persoon sinds minstens zes maanden onvindbaar is."

De ambtshalve schrapping houdt echter een vermoeden in dat de persoon België verlaten heeft. Dit is een wettelijk vermoeden dat weerlegd kan worden. Artikel 39§7 van het KB 8 oktober 1991 bepaalt immers dat « De vreemdeling die ambtshalve wordt geschrapt door het gemeentebestuur (of van wie de verblijfstitel al meer dan drie maanden is verstreken) wordt verondersteld het land te hebben verlaten, behoudens bewijs van het tegendeel. »

Verzoeker voldoet aan alle voorwaarden om opnieuw ingeschreven te worden, hij toont immers aan dat hij België nooit heeft verlaten, of in ieder geval niet langer dan toegestaan (hij verblijft ononderbroken in België sinds het toekennen van zijn verblijfstitel op 29 juni 2017 met als enige afwezigheid de recente afwezigheid van 2 maanden en 6 dagen).

Hij bewijst dit enerzijds door zijn paspoort, dat geen uitreisstempel bevat, en anderzijds door middel van de bewijzen van effectief verblijf in België tot op heden (stukken 6-23) en onder meer een attest van Partenamut, arbeidscontracten en stageovereenkomsten, loonfiches die de arbeid en dus aanwezigheid in België bevestigen, attest van aanwezigheid op Ateliers iedere vrijdag van de vzw Mission locale de Forest, bewijs klacht bij de arbeidsinspectie etc.

Hiervoor is het belangrijk te vermelden dat het voorvermelde KB geen termijnen voorziet waarbinnen de personen moeten worden heringeschreven.

Zelfs al had verzoeker het vermoeden van afwezigheid niet kunnen weerleggen, quod certe non, dan nog diende zijn recht op terugkeer onderzocht te worden in de zin van artikel 19 van de Vreemdelingenwet en art. 39 van het KB van 1981. Gelet op het feit dat hij familielid is van een EU-burger met een duurzaam verblijfsrecht heeft hij gedurende twee jaar recht op terugkeer.

De aanvraag herinschrijving is dus nog tot op heden hangende en niet behandeld. De tegenpartij kan geen beslissing tot verwijdering nemen zolang deze aanvraag niet behandeld is. Er wordt aangetoond door bijgevoegde stukken dat de aanvraag herinschrijving wel degelijk werd ingediend bij enerzijds de gemeente 1000 Brussel en in ieder geval bij de gemeente van Jette (zie stuk 18, mail d.d. 17 februari 2021).

Uit het administratief dossier blijkt ook dat de Dienst Lang Verblijf wel degelijk op de hoogte was van de aanvraag. Dit blijkt ontegensprekelijk uit het schrijven van de Dienst Lang Verblijf d.d. 20 oktober 2020 evenals het feit dat de brieven van de sociaal assistent van 6 mei 2019 met bijlagen, gericht aan de gemeente 1000 Brussel, evenals de ingebrekestelling van de advocaat van 31 maart 2020 en 6 juli 2020 zich in het administratief dossier bevinden.

Het feit dat de DVZ – onterecht - meent dat de aanvraag herinschrijving niet correct werd ingediend (stuk 19) doet hier geen afbreuk aan. De administratieve beslissing dient immers in overeenstemming te zijn met de algemene rechtsbeginselen en de fundamentele mensenrechten en dient bovendien afdoende gemotiveerd te zijn.

Het zorgvuldigheidsbeginsel legt de overheid de verplichting op haar beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stoelen op een correcte feitenvinding. Het respect voor het

zorgvuldigheidsbeginsel houdt derhalve in dat de administratie bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken. De zorgvuldigheidsplicht bij de feitenvinding impliceert dat het bestuur slechts na een behoorlijk onderzoek van de zaak en met kennis van alle relevante gegevens een beslissing mag nemen (RvS 7 november 2011, nr. 216.180).

Dit is manifest niet het geval, aangezien de bestreden beslissing op geen enkele manier rekening houdt met de hangende vraag tot herinschrijving, evenals met alle stukken die werden overgemaakt en zich in het adm[n]istratief dossier bevinden.”

3.2.2.2. Verweerder repliceert als volgt:

[...]

Verzoekende partij houdt voor houder te zijn van een F- kaart geldig tot 2022. Verder uit zij kritiek op het feit dat zij is afgevoerd van ambtswege en op het feit dat haar F-kaart is gesupprimeerd. Zij meent dat haar verblijfsrecht niet zomaar kan worden afgenomen en dat er geen wettelijke basis bestaat voor het nemen van een beslissing waarbij haar verblijfsrecht wordt gesupprimeerd.

Verweerder laat gelden dat uit het administratief dossier blijkt dat verzoekende partij werd afgevoerd van ambtswege en dat de F-kaart van verzoekende partij op 18.06.2018 werd gesupprimeerd (zie verslag grenscontrole en uittreksels rijksregister gevoegd bij dit verslag).

In tegenstelling tot wat verzoekende partij voorhoudt, kan hij dus niet worden aanzien als een houder van een F-kaart of van een onbeperkt verblijfsrecht in het Rijk.

De stelling van verzoekende partij mist aldus feitelijke grondslag, en kan de voorgehouden schendingen niet doen aannemen.

Aangaande de voorgehouden schending van artikel 19 van de Vreemdelingenwet benadrukt verweerder dat art. 19 Vreemdelingenwet de toestand regelt van “een vreemdeling die houder is van een geldige Belgische verblijfs- of vestigingsvergunning en het land verlaat”.

Uit het supra weergegeven relaas blijkt dat dit niet het geval is: de F-kaart, en het onderliggend verblijfsrecht, werden gesupprimeerd op 18.06.2018.

Verzoekende partij slaagt er dan ook niet in aan te tonen dat zij een recht op terugkeer kan laten gelden.

De bestreden beslissing werd ten andere niet gestoeld op art. 19 Vreemdelingenwet.

Het louter feit dat een aanvraag tot herinschrijving hangende is, kan geen afbreuk doen aan de motieven van de bestreden beslissing.

De verzoekende partij heeft zich nooit persoonlijk aangeboden bij de gemeente om een aanvraag tot herinschrijving in te dienen. Er werd enkel getracht om via e-mail een herinschrijving te bekomen.

DZV heeft ook aan de raadsman van betrokkene meegedeeld dat er geen aanvraag tot herinschrijving werd ingediend. Volgens de e-mail van de sociaal-assistente zou de verzoekende partij op 27.05.2019 een dossier hebben neergelegd bij de gemeente. Tot op heden heeft de verwerende partij hierover niets ontvangen van de gemeente, noch toont de verzoekende partij aan dat hij zich op die datum effectief persoonlijk heeft aangeboden bij het gemeentebestuur om zijn herinschrijving aan te vragen.

Op 20.10.2020 werd aan verzoekers raadsman meegedeeld dat er tot op heden geen aanvraag tot herinschrijving werd ingediend. Hierna werden er evenmin enige stappen ondernomen door betrokkene.”

3.2.2.3. De Raad kan slechts vaststellen dat verweerder bij beslissing van 22 juni 2017 heeft geoordeeld dat verzoeker over een recht op verblijf beschikt en dat, tot op heden, niet blijkt dat een formele beslissing werd genomen waarbij dit recht op verblijf wordt beëindigd of ingetrokken.

Daarnaast moet worden opgemerkt dat uit artikel 19, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet blijkt dat een vreemdeling die houder is van een geldige Belgische verblijfs- of vestigingsvergunning en het land verlaat, gedurende een jaar een recht op terugkeer in het Rijk heeft. Deze bepaling impliceert dat de vreemdeling die langer dan een jaar uit het Rijk afwezig is zich, in beginsel, niet meer op een eerder erkend recht op verblijf kan beroepen om naar België terug te keren. Een eerder erkend recht op verblijf kan dus, ook zonder formele beslissing, tenietgaan door een langdurige afwezigheid uit het Rijk. Uit de aan de Raad voorgelegde stukken blijkt evenwel niet dat verzoeker langer dan één jaar uit het Rijk afwezig zou zijn geweest. In het verslag dat werd opgesteld door de politiediensten kan immers worden gelezen dat werd vastgesteld dat verzoeker op 6 december 2020 is aangekomen te Benin en dat hij op 12 februari 2021 terugkeerde naar België. Het neergelegde administratief dossier laat daarnaast toe vast te stellen dat verzoeker op 14 juni 2018 weliswaar ambtshalve werd afgevoerd van het vreemdelingenregister – wat, overeenkomstig artikel 39, § 7 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen toelaat te veronderstellen dat hij toen niet langer in België verbleef –, maar dat hij vooraleer naar Benin te reizen ook bewijsstukken aanbracht om aan te tonen dat hij voorheen nooit gedurende een jaar uit het Rijk afwezig was en dit vermoeden derhalve te weerleggen. Het feit dat verweerder naliet om de door verzoeker aangebrachte stukken, waarover hij sedert 18 juni 2019 beschikte en die erop zijn gericht om aan te tonen dat verzoeker in de voorgaande periode in het Rijk verbleef, aan een onderzoek te onderwerpen laat slechts toe te besluiten dat verweerder nalatig was en bij het nemen van de in casu bestreden beslissing relevante stukken over het hoofd zag. De Raad merkt in dit verband op dat uit een door verzoeker neergelegd stuk ook blijkt dat de administratieve diensten van de gemeente waar verzoeker stelde te verblijven (Jette) bevestigen dat zij het verzoek om hem opnieuw in te schrijven in het vreemdelingenregister op 6 juli 2020 en, nogmaals, op 23 oktober 2020 aan verweerder overmaakten. Verweerder kan zich dus niet verschuilen achter de stelling dat hij reeds meedeelde dat het verzoek om herinschrijving in het vreemdelingenregister via de gemeente waar verzoeker verbleef diende te worden overgemaakt. Het formalisme waarop verweerder zich beroept, zonder evenwel te duiden waar het zijn grondslag zou vinden, met name dat een aanvraag tot herinschrijving door hem in persoon moet worden ingediend via de gemeente – terwijl het uiteindelijk verweerder is die zal moeten oordelen over de vraag of een verblijfsrecht is tenietgegaan door een langdurige afwezigheid – laat daarenboven hoe dan ook niet toe stukken die nuttig zijn voor de besluitvorming omtrent een recht op binnenkomst in het Rijk buiten beschouwing te laten. In zoverre verweerder lijkt te willen stellen dat hij de herhaalde mededelingen van verzoekers aanvragen door de gemeente Jette niet heeft ontvangen (of is verloren) kan enkel worden gesteld dat dit niets afdoet aan het feit dat hij stukken, die hij via andere kanalen reeds lang had, niet zo maar naast zich neer kon leggen.

De loutere vaststelling dat verzoeker werd afgevoerd van het vreemdelingenregister – omdat hij naliet een adreswijziging door te geven – impliceert, in casu, niet dat zijn recht op verblijf is verloren gegaan of dat hij geen houder zou zijn van een geldige verblijfskaart in de zin van artikel 19 van de Vreemdelingenwet. De verblijfskaart waarover verzoeker beschikt werd hem rechtsgeldig afgegeven, er blijkt niet dat het onderliggende verblijfsrecht (negotium) niet langer bestaat of dat de geldigheidsduur van deze kaart is verstreken. Er kan derhalve ook niet zonder meer worden geoordeeld dat verzoeker niet zou beschikken over de vereiste binnenkomstdocumenten.

Verzoeker kan prima facie worden gevolgd waar hij betoogt dat verweerder de bestreden beslissing heeft genomen zonder alle dienstige stukken voorafgaandelijk te beoordelen en dus het zorgvuldigheidsbeginsel heeft geschonden.

Een onderdeel van het eerste middel is ernstig. De overige onderdelen van het middel en de andere middelen moeten daarom niet verder worden onderzocht.

3.3.1. Inzake de vereiste dat een moeilijk te herstellen ernstig nadeel dient te worden aangetoond stelt verzoeker het volgende:

[...]

Het moeilijk te herstell[en] nadeel is in casu manifest. Verwijdering naar Benin wil zeggen dat de aanvraag tot herinschrijving van verzoeker onbehandeld blijft. Indien verzoeker immers niet langer effectief in België verblijft, kan hij niet heringeschreven worden.

Bovendien zou dit willen zeggen dat hij zijn verblijfstitel - die niet rechtsgeldig werd ingetrokken - impliciet verliest en hij bovendien zijn uitkering, die hem uitgekeerd wordt door Axa-verzekeringen omwille van zijn arbeidsongeval, niet langer zal kunnen ontvangen, zodat hij geen inkomen heeft.

Bovendien verliest hij de vruchten van zijn doorgedreven maatschappelijke integratie op basis van jaren wettelijk verblijf. Hij verblijft immers legaal in België sinds de aflevering van zijn eerste attest van immatriculatie op 16 juni 2015.

Al de uiteengezette feiten en middelen in huidig verzoekschrift duiden erop dat de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen. Het moeilijk te herstellen ernstig nadeel is in casu dus evident. Geen redelijk denkend mens kan het betwisten (RvS 1 december 1992, nr. 41.247)."

3.3.2. Verweerder repliceert als volgt:

"[...]

De bewering dat verzoekende partij een vaste verblijfplaats zou hebben staat in schril contrast met het feit dat de verzoekende partij sedert 18.06.2018 ambtshalve werd afgeschreven op het adres te Sint-Lambrechts-Woluwe. Om die reden werd de verblijfsvergunning dan ook geannuleerd.

In zoverre verzoekende partij wijst op zijn financiële situatie (verlies uitkering), merkt verweerder op dat de verzoekende partij het nodige dient te doen teneinde de nodige verblijfsdocumenten te bekomen teneinde het Rijk te kunnen betreden.

Geheel ten overvloede laat de verwerende partij gelden dat het nadeel volledig aan verzoekende partij zelf te wijten is.

"Het nadeel dat de verzoekende partij inroept om de schorsing van de tenuitvoerlegging van een administratieve rechtshandeling te verkrijgen mag niet in hoofdzaak of alleszins niet in belangrijke mate aan eigen toedoen te wijten zijn. Zij mag door haar eigen gedragingen niet zelf aan de basis liggen van de toestand waarin zij zegt verzeild te zijn geraakt door de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing (R.v.St., nr. 114.306, 8 januari 2003)"

Artikel 39 §7 van het K.B. van 08.10.1981 bepaalt :

"§ 7.- De vreemdeling die ambtshalve wordt geschrapt door het gemeentebestuur of van wie de verblijfstitel al meer dan drie maanden is verstreken wordt verondersteld het land te hebben verlaten, behoudens bewijs van het tegendeel."

Uit de inhoud van het administratief dossier blijkt dat verzoekende partij sinds 18.06.2018 ambtshalve staat geschrapt. Dit gebeurt na een grondig onderzoek door wijkagent en de ambtenaar van de burgerlijke stand.

Aangezien verzoekende partij ambtshalve was geschrapt, werd haar verblijfsvergunning geannuleerd.

De verzoekende partij heeft België verlaten, wetende dat zij ambtshalve geschrapt stond.

Indien verzoekende partij opnieuw wil worden ingeschreven staat het hem vrij om hiervoor een aanvraag in te dienen, maar hij wordt niet verondersteld van intussen het Rijk te verlaten. Immers, gezien de annulatie van de F-kaart, kon de gemachtigde van de federale Staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging niet anders dan vaststellen dat de verzoekende partij niet in het bezit was van de noodzakelijke documenten.

De verzoekende partij toont niet aan dat het tijdelijk verbod op toegang tot het grondgebied haar een moeilijk te herstellen en ernstig nadeel berokkent."

3.3.3. Uit het optreden van verweerder blijkt dat hij niet de bereidheid heeft om op korte termijn het verzoek tot herinschrijving van verzoeker te behandelen. Verweerder vereist immers dat verzoeker de aanvraag in persoon indient bij de administratieve gemeente van zijn verblijfplaats in België en stelt deze aanvraag nog steeds niet te hebben ontvangen via de gemeente waar verzoeker normaal verblijf

houdt. Door verzoeker de toegang tot het Rijk te ontzeggen verhindert verweerder verzoeker om zich nogmaals tot de gemeente te begeven om, zoals vereist door verweerder, via dit kanaal zijn verzoek tot herinschrijving (wat eigenlijk voornamelijk een vraag tot vaststelling dat hij nooit langer dan een jaar uit het Rijk afwezig was inhoudt) nogmaals in te dienen. De tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing dreigt dus tot gevolg te hebben dat verzoeker de mogelijkheid wordt ontnomen te laten vaststellen dat hij over een recht op verblijf beschikt en dit recht niet meer kan uitoefenen. Verweerders betoog dat verzoeker zelf aan de basis ligt van deze problematiek kan niet worden gevolgd, nu verzoeker wel degelijk verscheidene pogingen ondernam om zich te laten herinschrijven en steeds bureaucratische belemmeringen werden opgeworpen. In deze omstandigheden kan het bestaan van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel worden aangenomen.

Verzoeker heeft een moeilijk te herstellen ernstig nadeel aangetoond.

De vaststelling dat het spoedeisend karakter van de vordering werd aangetoond en dat er voldaan is aan de in artikel 39/82, § 2, eerste lid, van de Vreemdelingenwet voorziene cumulatieve voorwaarden leidt ertoe dat de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid dient te worden ingewilligd.

4. Kosten

Met toepassing van artikel 39/68-1, § 5, derde en vierde lid van de Vreemdelingenwet zal de beslissing over het rolrecht of over de vrijstelling ervan, in een mogelijke verdere fase van het geding worden getroffen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging van de beslissing tot teruggrijving van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 13 februari 2021 wordt bevolen.

Artikel 2

Dit arrest is uitvoerbaar bij voorraad.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig februari tweeduizend eenentwintig door:

dhr. G. DE BOECK,

voorzitter

mevr. E. COCHEZ,

toegevoegd griffier

De griffier,

De voorzitter,

E. COCHEZ

G. DE BOECK